

Śródlądowy bór chrobotkowy

śródlądowy bór chrobotkowy w Rezerwacie Przyrody „Bór Chrobotkowy im. Z. Tobolewskiego”

Bory chrobotkowe zajmują skrajnie suche i ubogie siedliska. Na Pomorzu są to z reguły luźne piaski wydm śródlądowych oraz piaski sandrowe. Wykształcają się z nich gleby bielcowe z bardzo głębokim poziomem wody gruntowej. Są to gleby o dużej przepuszczalności i niskiej pojemności wodnej, ubogie w składniki przyswajalne dla roślin, o odczynie kwaśnym lub silnie kwaśnym.

W tak skrajnie niekorzystnych warunkach spotkać można niewiele gatunków roślin. Dominuje sosna zwyczajna w luźnym zwarciu, która w borach chrobotkowych zazwyczaj jest słabej kondycji. Pojedynczą domieszkę stanowi czasem brzoza brodawkowata. W bardzo ubogiej warstwie podszytu występuje zwykle podrost sosny zwyczajnej i jałowiec pospolity. Warstwa zielna jest słabo rozwinięta i zajmuje zazwyczaj 10-30% powierzchni.

W jej skład wchodzi przeważnie krzewinki, z których najczęstsze są: borówka brusznica i wrzos pospolity, a rzadziej borówka czernica i mącznica lekarska. Z borami chrobotkowymi związane jest także występowanie lelka oraz skowronka borowego, zwanego lerką.

lelek *Caprimulgus europaeus*

skowronek borowy (lerka) *Lullula arborea*